

Книгата на Даниил — деветдесет и седем

Тройното приложение на Илия: разкриване на пророческата динамика на конфронтацията на съвременния Вавилон

Jeff Pippenger

2024-02-29

Тройното приложение на Илия представлява външните елементи на Илия от последните дни. Илия представлява един човек, но също и движение от хора. Движението от хора, които се присъединяват към вестителя Илия, е изведено от състоянието и опитността, представени от Лаодикия.

Илия дойде при целия народ и каза: Докога ще купите между две мнения? Ако Господ е Бог, следвайте Него; а ако Ваал, тогава следвайте него. А народът не му отговори нито дума. Тогава Илия каза на народа: Само аз, аз единствен, останах пророк Господен; а пророците на Ваал са четиристотин и петдесет мъже. 3 Царе 18:21, 22.

Независимо дали в движението на първия или на третия ангел, онези, които се присъединиха към вестителя на съответния период, бяха или изведени от историята, представена от църквата в Сардис, или от църквата в Лаодикия. Всяка от тези църкви е представена чрез въпроса на Илия относно това докога народът ще куца между две мнения. Двете мнения, между които те куцат, са представени от „спора“ на Авакум. „Спорът“ във втора глава на Авакум е спор между правилна или неправилна методология. Хората, които съществуват, когато настъпи времето на спора — било в милеритската история, било онези в историята на последните дни — се колебаят дали да слязат от оградата, а ако го сторят, се колебаят на коя страна на оградата да слязат. Затова не отговарят нито дума.

Господ постанови изпитание в историята на първия и в историята на третия ангел, което щеше да изяви дали едната страна в спора, представена от богословската методология на отстъпническия протестантизъм, или методологията на правилата на Милър за пророческо тълкуване, включително правилата, възприети от Future for America, е действителната вест на късния дъжд. Изпитанието на планината Кармил, което трябва да започне с предстоящия неделен закон в Съединените щати, изисква Бог да посочи кой е Неговият представителен вестител, както направи с Илия и в милеритската история от 1844 година. Както при Илия и при онези, които наблюдаваха, но не желяха да заемат страна, методологията е била и ще бъде потвърдена чрез изпълненията на публични предсказания.

„Пророчествата на Даниил и на Йоан трябва да бъдат разбрани. Те се тълкуват взаимно. Те дават на света истини, които всеки трябва да разбира. Тези пророчества трябва да бъдат свидетелство в света. Чрез своето изпълнение в тези последни дни те сами ще се обяснят.“ Kress Collection, 105.

Когато огън слезе и погълна приноса на Илия, Бог потвърждаваше пред онези, които мълчаливо наблюдаваха, че Илия е Негов представител, но дотогава вече беше твърде късно

за Ахав, Йезавел и нейните лъжепророци. Това се случи и преди 22 октомври 1844 г. в милеритската история и ще се случи отново преди скоро идващия неделен закон, който е предобразен от 22 октомври 1844 г. За съжаление, онези, които чакат до това събитие, за да решат, по подразбиране вече ще са решили на погрешната страна на въпроса. Избирането на вестителя Илия трябва да предшества неговото противопоставяне на Ахав, Йезавел и нейните лъжепророци. След като потвърждението беше извършено чрез огъня, който погълна приноса на Илия, Илия изкла лъжепророците.

Лъжепророкът е шестото царство в библейското пророчество и завършва своето управление като шесто царство при скоро идващия неделен закон — мястото, където Илия изкла лъжепророците. След това започна пълното изливане на дъжда. В милеритската история вестителят и неговата вест бяха разпознати в противопоставяне на онези, които в този контекст започнаха да изпълняват своята роля като отстъпило протестантство (което е лъжепророкът в свидетелството на Илия) и като една от трите сили, които водят света към Армагедон. Бог определи, че след 22 октомври 1844 г. новоразпознатото истинско пророческо движение ще завърши Неговото дело на земята, но движението премина в Лаодикия и малко след това престана да бъде „движение“, защото стана юридически призната Църква.

С тези черти на първия Илия в ума си сега ще разгледаме пророческите характеристики на втория Илия, с цел да определим и установим кой е третият Илия на последните дни. Исус посочи Йоан Кръстител като онзи, който изпълни последното пророчество на Стария Завет.

Ето, Аз ще ви изпратя пророк Илия, преди да настъпи великият и страшен ден Господен; и той ще обърне сърцето на бащите към децата и сърцето на децата към бащите им, да не би да дойде и да поразя земята с проклятие. Малахия 4:5, 6.

Макар Исус да определи Йоан като Илия, който трябваше да дойде, Йоан не изпълни напълно всички елементи на предсказанието за идващия Илия, защото третият и последен Илия идва преди великия и страшен ден Господен, който е времето на Седемте последни язви и който завършва с Второто пришествие на Христос. Въпреки това Йоан беше вторият Илия, и неговото свидетелство, съчетано с това на първия Илия, посочва и утвърждава третия и последен Илия.

Както Илия се изправи срещу тройното представителство на змея, звяра и лъжепророка на съвременния Вавилон, така и Йоан се изправи срещу римска власт (Ирод), нечиста жена (Иродиада) и нейната дъщеря (Саломе). Планината Кармил беше прообраз на 22 октомври 1844 г., което от своя страна представлява неделния закон в Съединените щати. При кризата на неделния закон се осъществява тройният съюз.

„Чрез постановлението, налагащо установяването на папството в нарушение на Божия закон, нашата нация напълно ще се отдели от правдата. Когато протестантизмът протегне ръката си през бездната, за да хване ръката на римската власт; когато пресегне над пропастта, за да се ръкува със спиритизма; когато, под влиянието на този троен съюз, нашата страна отхвърли всеки принцип на своята Конституция като протестантско

и републиканско управление и създаде условия за разпространяването на папските лъжи и заблуди, тогава ще можем да знаем, че е дошло времето за чудодейното действие на Сатана и че краят е близо.“ Свидетелства, том 5, 451.

В разказа за Ирод установяваме, че като представител на езическия Рим той е представител на „десетте царе“ на езическия Рим и следователно символизира десетте царе от Откровение седемнадесета глава, които дават царството си на блудницата за един час. Ирод бе предобразен от Ахав. И двамата бяха в бракове, които бяха незаконни. На Ахав, който беше от Израил, бе забранено да се жени за жена, която не беше израилтянка, а Ирод беше взел жената на брат си за съпруга. Блудството на тирската и вавилонската блудница с земните царе е представено чрез незаконната връзка на Ахав и Ирод с Езавел и Иродиада.

Сблъсъкът на планината Кармил с Ахав беше представен като празнуване на рождения ден на Ирод. При неделния закон Съединените щати престават да бъдат шестото царство от библейското пророчество и десетте царе стават седмото царство. При своя рожден ден като седмо царство Ирод, на едно пианско угощение, се съгласява да даде до половината от царството си на Саломе, дъщерята на Иродиада. Десетте царе се съгласяват да дадат царството си на звяра и правят това, защото са били измамани от лъжепророка (Съединените щати) и са духовно „пияни“.

На планината Кармил лъжепророците танцуваха през целия ден в опит да измамят, а на празненството за рождения ден на Ирод Саломе, дъщерята на Иродиада, изпълни танц, за да измами пияния цар. Така дъщерята на Иродиада си осигури властта на Ахав да убие Йоан Кръстител. При неделния закон в Съединените щати Съединените щати ще измамят целия свят да приеме световен образ на звяра, който се състои от царство, наполовина църковничество и наполовина държавничество. Измамването на света от Съединените щати, които са лъжепророкът на тройния съюз, беше предобразено чрез танца на пророците на Езавел и на дъщерята на Езавел (Саломе), защото Езавел е католицизмът, а отстъпническият протестантизъм са нейните дъщери (като Саломе).

Гонението започва при скоро предстоящия неделен закон, който включва смърт, както е представено чрез отсичането на главата на втория Илия и полагането ѝ в кошница за папството, представено от Иродиада. В този момент смъртоносната рана на папството е напълно изцелена; тя вече не е забравена и късният дъжд се излива без мярка, когато знамето на сто четиридесет и четирите хиляди е издигнато. В този момент ислямът на третото Горко поразява и започва постепенният съд над великата блудница, която седи над много води. Нейният съд е удвоен.

И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не станете съучастници в греховете ѝ и да не приемете от язвите ѝ. Защото греховете ѝ стигнаха до небето и Бог си спомни нейните беззакония. Отплатете ѝ, както и тя отплати на вас, и въздайте ѝ двойно според делата ѝ; в чашата, която тя е напълнила, напълнете ѝ двойно. Откровение 18:4-6.

Нейният съд е двоен, защото тя още не беше съдена за убийствата, които извърши през Тъмните векове от 538 до 1798 година. При петия печат онези, които папството бе убило, са символично представени под олтара, като питат кога Бог ще съди римската блудница, и им се казва да почиват в гробовете си, докато се изпълни числото на една втора група мъченици, които трябва да бъдат убити така, както и те бяха убити. Когато дойде нейният съд, той е двоен, защото тя ще е убила Божия верен народ два пъти.

И когато отвори петия печат, видях под олтара душите на онези, които бяха убити за Божието слово и за свидетелството, което държаха. И те извикаха със силен глас, казвайки: Докога, Господи, свети и истинни, няма да съдиш и да отмъстиш за кръвта ни на онези, които живеят по земята? И на всеки един от тях бе дадена бяла дреха; и бе им казано да починат още малко време, докле се допълни числото и на съслужителите им, и на братята им, които щяха да бъдат убити, както и те. Откровение 6:9–11.

Сестра Уайт поставя пасажа за мъчениците от петия печат при неделния закон, когато Божието друго стадо е призовано да излезе от Вавилон, което е рожденият празник на Ирод, когато десетте царе се съгласяват да дадат своето седмо царство на осмото царство, което е от седемте.

„Когато бе отворен петият печат, Йоан Откровителят видя във видение под олтара множеството на онези, които бяха убити заради Божието слово и свидетелството на Исус Христос. След това дойдоха сцените, описани в осемнадесетата глава на Откровение, когато онези, които са верни и истинни, са призовани да излязат от Вавилон. [Откровение 18:1–5, цитирано.]“ Manuscript Releases, том 20, 14.

Онези, които са призовани да излязат от Вавилон, съставляват втората група мъченици, които са убити от папството, както Иродиада постъпи с втория Илия. Сестра Уайт също поставя петия печат при отварянето на последния печат.

„И когато отвори петия печат, видях под олтара душите на онези, които бяха убити за Божието слово и за свидетелството, което държаха; и те извикаха със силен глас, казвайки: Докога, о, Владико, Свети и Истинни, не съдиш и не отмъщаваш за нашата кръв на онези, които живеят на земята? И на всеки един от тях бе дадена бяла дреха [Те бяха обявени за чисти и святи]; и бе им казано да починат още малко време, докато се изпълни и числото на съслужителите им и братята им, които щяха да бъдат убити, както и те“ [Откровение 6:9–11]. Тук на Йоан бяха представени сцени, които не бяха действителност тогава, а онова, което щеше да бъде в бъдещ период от време.

„Откровение 8:1–4, цитирано.“ Manuscript Releases, том 20, с. 197.

Молитвите на онези, които бяха убити от папството през Тъмните векове, биват „припомнени“ по време на отварянето на „седмия печат“, което показва, че „седмият печат“ се отваря при скоро предстоящия неделен закон, защото именно тогава Бог си спомня нейните беззакония.

И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не приемете от язвите ѝ. Защото греховете ѝ стигнаха до небето, и Бог

си спомни нейните беззакония. Въздайте ѝ както и тя въздаде на вас, и ѝ отплатете двойно според делата ѝ; в чашата, която е напълнила, налейте ѝ двойно. Откровение 18:4–6.

Първият Илия свидетелства за сблъсък, който настъпва между сто четиридесет и четирите хиляди и тройния съюз, който отвежда света към Армагедон в последните дни. Вторият Илия (Йоан Кръстител) повтаря и разширява свидетелството на първия Илия и заедно (ред след ред) те определят и установяват пророческите характеристики на третия и последен Илия. Третият Илия е представен чрез един начален Илия (Милър) и един заключителен Илия, защото движението на първия ангел се повтаря в движението на третия ангел.

„Бог е дал вестите от Откровение 14 тяхното място в пророческата линия и тяхното дело не трябва да престане до самия край на историята на тази земя. Вестите на първия и втория ангел все още са истина за настоящото време и трябва да вървят успоредно с тази, която следва.“ The 1888 Materials, 803, 804.

Третият Илия носи отличителния белег на Алфа и Омега, защото представлява Илия на началото и края. И първият, и последният Илия представляват едно движение — било на първия, било на третия ангел от Откровение, четиринадесета глава.

„Делото на Йоан Кръстител и делото на онези, които в последните дни излизат в духа и силата на Илия, за да пробудят народа от неговата апатия, в много отношения са едно и също. Неговото дело е предобраз на делото, което трябва да бъде извършено в този век. Христос ще дойде втори път, за да съди света с правда. Вестителите на Бога, които носят последната вест на предупреждение, която трябва да бъде дадена на света, трябва да приготвят пътя за второто пришествие на Христос, както Йоан приготви пътя за Неговото първо пришествие. В това подготвително дело „всяка долина ще се издигне, и всяка планина и хълм ще се снишат; кривото ще се изправи, и неравните места ще станат равнини“, защото историята ще се повтори и още веднъж „славата Господня ще се яви, и всяка твар заедно ще я види; защото устата Господни изговориха това.“ Southern Watchman, 21 март 1905 г.

Тройното приложение на Илия представлява противопоставянето между Илия и движението, свързано с Илия, и тройния съюз на съвременния Вавилон. То е тясно свързано с тройното приложение на вестителя, който приготвя пътя за Вестителя на завета, но тази линия представя вътрешната динамика на движението и вестителя. И в двете тройни приложения третото и последно изпълнение на вестителя и движението е представено чрез Алфа и Омега като обозначаващи едно начално изпълнение и едно заключително изпълнение.

Третият и последен Илия представлява движението на третия ангел, което е движението на сто четиридесет и четирите хиляди, които ще бъдат издигнати като знаме, за да призват голямото множество да излезе от Вавилон, когато настъпи часът на голямото земетресение от Откровение единадесета глава. Преди този час вестителят и движението ще бъдат разпознати в противопоставяне на фалшивото движение, което представя фалшива вест за

късния дъжд на мир и безопасност.

Различията между истинската и лъжливата вест и вестителя трябва да бъдат разпознати чрез изпълнението на вестта. Тези статии започнаха в края на юли 2023 г., и много преди клането от 7 октомври статиите посочваха, че истинската вест на късния дъжд идентифицира исляма като третото горко, и че вестта е започнала на 11 септември 2001 г. Статиите посочваха, че разгневяването на народите, започнало тогава според Вдъхновението, е като жена, която е в родилни мъки, и следователно разгневяването и бедствията, донесени върху планетата Земя, ще продължат да се изострят до края на благодатното време.

Ще продължим изследването в следващата си статия.

„О, да имаше Божият народ усещане за надвисналото унищожение на хиляди градове, сега почти предадени на идолопоклонство! Но мнозина от онези, които би трябвало да прогласяват истината, обвиняват и осъждат своите братя. Когато обръщащата сила на Бога дойде върху умовете, ще настъпи решителна промяна. Хората няма да имат склонност да критикуват и да рушат. Те няма да заемат положение, което възпрепятства светлината да сияе към света. Тяхната критика, техните обвинения ще престанат. Силите на врага се събират за битка. Предстоят ни сурови борби. Сплотете се, мои братя и сестри, сплотете се. Свържете се с Христос. „Не наричайте съзаклатие всичко онова, което този народ нарича съзаклатие; и от онова, от което той се бои, не се бойте, нито се страхувайте. Господа на Силите — Него осветете; Той да бъде вашият страх и Той да бъде вашият трепет. И Той ще бъде за светилище; но и за камък за препъване и за канара на съблазън и за двата Израилеви дома, за примка и за клопка на жителите на Йерусалим. И мнозина от тях ще се препънат, ще паднат и ще се съкрушат, ще бъдат уловени в примка и ще бъдат хванати.“

„Светът е театър. Актьорите — неговите обитатели — се приготвят да изиграят своята роля в последната велика драма. Бог е изгубен от поглед. Сред великите множества на човечеството няма единство, освен когато хората се съюзяват, за да осъществят своите себични цели. Бог наблюдава. Неговите намерения по отношение на Неговите непокорни поданици ще се изпълнят. Светът не е предаден в ръцете на човеците, макар Бог да допуска силите на смут и безредие да властват за известно време. Една сила отдолу действа, за да доведе до последните велики сцени в драмата — Сатана, явяващ се като Христос и действащ с всяка измамливост на неправдата сред онези, които се обвързват помежду си в тайни общества. Онези, които се поддават на страстта към сдружаване, осъществяват планове на врага. След причината ще последва и следствието.“

„Престъплението е почти достигнало своя предел. Смут изпълва света и скоро върху човешките същества ще дойде голям ужас. Краят е съвсем близо. Ние, които познаваме истината, трябва да се приготвяме за онова, което скоро ще врѣхлети света като поразяваща изненада.“ Review and Herald, September 10, 1903.